

نیازمندی بیماران بستری در بیمارستان‌های عمومی به خدمات روانشناختی

سیده الهام صدری^{۱*}، سمانه ایرانیان^۱، دکتر زهرا سپهری شاملو^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه فردوسی^۱

عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد^۲

چکیده

خدمات درمانی به علت تاثیر بر سلامت جامعه، اهمیت بسیاری دارند. از جمله بخش‌هایی که به طور عمده ارائه دهنده خدمات درمانی محسوب می‌شوند، بیمارستان‌ها هستند. هدف این پژوهش، ارزیابی نیاز بیماران بستری در بیمارستان‌های عمومی به خدمات روانشناختی است. این پژوهش بر روی 72 بیمار بستری در بیمارستان امام رضا(ع) مشهد با روش نمونه‌گیری در دسترس و بوسیله پرسشنامه سلامت عمومی(GHQ) و پرسشنامه خودساخته احساس نیاز به خدمات روانشناختی، انجام شد. نتایج نشان داد سلامت عمومی پایین یعنی وجود مشکل در هر یک از مقیاس‌های مشکلات بدنی، اضطراب، عملکرد اجتماعی و افسردگی، پیش‌بینی کننده احساس نیاز به خدمات روانشناختی است، بر این اساس به منظورهای مشکلات درمانی باید خدمات روانشناختی را با آن همراه کرد.

کلید واژه‌ها: بیمارستان عمومی؛ بیماران بستری؛ خدمات روان‌شناسی

مقدمه

راینسون و بیکر (2006) با اجرای تحقیقی به این نتیجه رسیدند که درمان روان‌شناسی، بخش مهمی از درمان بیمارانی است که شرایط پزشکی آنها ممکن است با استرس‌های روان‌شناسی، اضطراب‌هایی که از قبل وجود داشتند یا نشانگان افسردگی تشید شود. هومبک، برون و همکاران (2004) در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که روانشناسان بیمارستانی نقش مهمی را در شروط مراقبت سلامت روانی و قلمرو مراقبت سلامت عمومی دارند. از این‌روی‌نشان، رسنیک و همکاران (1993) با منتشر ساختن نتایج تحقیقات خود اعلام کردند که از بیماران سریایی گرفته تا بیماران بستری در مراکز، اخیراً متقارن تداوم مراقبت همراه با خدمات روانشناختی‌شده اند. برخلاف پژوهش‌های خارجی، تحقیقات بسیار اندکی در این زمینه در داخل کشور انجام شده است. پژوهش‌هایی از جمله کار محمد رضا مقری (1381) بر روی تعدادی از مبتلایان به آنفارکتوس میوکارد نشان داد که حمایت اجتماعی و آگاهی از ماهیت بیماری با نمره‌ی افسردگی در این بیماران رابطه معکوس دارد. او بر این اساس نتیجه می‌گیرد که گروهی از متخصصین امر می‌توانند در نقش آموزشی- حمایتی و مشاوره‌ای در کاهش میزان افسردگی بعد از آنفارکتوس میوکارد موثر واقع شوند.

با توجه به آنکه بیمارستان یک بخش جامع از سازمان پزشکی- اجتماعی است که برای جمعیت تحت پوشش خود، خدمات بهداشتی- درمانی کاملی شامل پیشگیری، تشخیص و درمان را به صورت سریایی یا بستری سریایی یا خدمات روانشناختی نیز خدماتی هستند که به منظور ارتقاء سطح سلامت روان جامعه صورت می‌گیرد، و با در نظر گرفتن تحقیقات بسیاری که تاثیر و تأثیر دو بعد جسمانی و روانی را بروی یکدیگر آشکار نموده اند؛ به نظر می‌رسد لازم است با گسترش تحقیقات بر روی بیماری‌های گوناگون که نیازمند بستری در بیمارستان هستند و نشان دادن احساس نیاز آنان به متخصصین روانشناس، لزوم وجود چنین کادری در بخش‌های مختلف بیمارستان، آشکار شود. در واقع می‌توان فرض کرد همیستگی منفی بین این متغیرهای مورد پژوهش بدین معناست که پایین بودن سطح سلامت عمومی وجود مشکلات سلامتی با احساس نیاز بیشتر به دریافت خدمات روانشناختی همراه است.

روش

شرکت کنندگان و طرح پژوهش

پژوهش حاضر، یک تحقیق توصیفی است و جامعه آماری آن را یک جامعه در دسترس (بیماران بستری در بیمارستان امام رضا(ع) شهر مشهد) تشکیل می‌دهد. شرکت کنندگان در این پژوهش، 72 نفر از بیماران بستری در این بیمارستان (59 زن و 13 مرد) بودند که عمدتاً از طبقه اقتصادی- اجتماعی متوسط روبه پایین بوده و در میان آن‌ها بیمارانی از دیگر شهرها نیز مشاهده می‌شد. اغلب آنها دارای تحصیلات دانشگاهی نبوده و در دامنه سنی 25-35 سال قرار داشتند. در مدت زمانی که صرف جمع آوری داده ها از بیماران شد، حدود 80 پرسشنامه تکمیل گردید، اما در مراحل نمره گذاری 8 پرسشنامه به دلیل نقص در پاسخ گویی حذف شد.

ابزار

فرم 28 سوالی پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ): این پرسشنامه با 4 مقیاس که هر کدام شامل هفت پرسش می‌شود، چهار دسته از اختلالات غیر سایکوتیک را اندازه گیری می‌کند: نشانگان جسمانی (از سوال 1 تا 7)، اختطراب و اختلالات خواب (از سوال 8 تا 14)، اختلال در کارکردهای اجتماعی (از سوال 15 تا 21) و افسردگی (از سوال 22 تا 28). روش نمره گذاری به این صورت است که از سوال 1 تا 14 و از سوال 22 تا 28 به گرینه‌ها به ترتیب نمره 0 تا 3 داده می‌شود و از سوال 15 تا 21 این نمره گذاری به صورت معکوس انجام می‌گیرد. مرور بررسی‌های انجام یافته در ایران نشان می‌دهد که این پرسشنامه دارای روایی و پایایی مناسب بوده قدرت پیش‌بینی بالایی در تشخیص موارد مثبت و منفی اختلالات روانشناختی دارد. روایی ملاکی و پیش‌بینی فرم 28 سوالی از طریق همبستگی با روانپژوهش 0/78 و اعتبار آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ 0/97 به دست آمده است (ابراهیمی و همکاران، 1386).

پرسشنامه خودساخته احساس نیاز به خدمات روانشناختی: ارزیابی اولیه برای بررسی میزان اثر گذاری مشکلات جسمی بر مسائل روحی و روانی و میزان احساس نیاز بیمار به خدمات روانشناختی در قالب چهار سوال با مقیاس لیکرت صورت می‌گیرد. در این مجموعه سوال حداقل نمره، صفر و حداکثر نمره، 16 می‌باشد. این نمرات در چهار بازه زیر 4 (به خدمات روانشناختی نیاز ندارد)، 4-8 (نایابی نیاز دارد)، 8-12 (نیاز دارد)، 12-16 (نیاز میرود) مورد تحلیل و بررسی قرار می‌گیرد. اعتبار این پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ، 0/76 و روایی محتوایی آن 0/67 به دست آمد.

شیوه اجرا

این پژوهش که به مدت یک ماه به طول انجامید، به صورت فردی بر روی بیماران انجام شد و به دلیل محدودیت‌هایی که مسئولان بیمارستان اعمال کردند، آزمونگران توانستند پرسشنامه‌های خود را تنها در چند بخش مسمومیت، سوتگی، جراحی قلب باز، بخش زنان، جراحی زنان، و بخش داخلی در اختیار بیماران قرار دهند. برای تکمیل پرسشنامه، در صورتی که فرد، سواد لازم (داشتن مدرک سیکل) و وضعیت جسمانی و روانی مناسب برای پاسخ گویی به سوالات را دارا بود؛ پرسشنامه در اختیار او قرار داده می‌شد و در غیر این صورت سوالات به ترتیب برای او خوانده می‌شد تا جواب مورد نظر او، علامت گذاری شود. به منظور اطلاع بیماران و جلب همکاری آنان، هدف پژوهش، یعنی بررسی میزان نیاز بیماران به روانشناخت با آنان در میان گذاشته شد. آزمونگران به علت رعایت شرایط خاص بیماران، از افرادی که خود تمایل داشتند در پژوهش شرکت کنند، خواستند به پرسشنامه‌ها پاسخ دهند. به عبارت دیگر از روش نمونه گیری غیر احتمالاتی در دسترس استفاده شد. برای جلوگیری از سودار شدن نتایج، آزمونگران به پرسشنامه‌ها مسلط بوده و تلاش کردند که سوء برداشتی از سوالات پرسشنامه، برای شرکت کنندگان پیش نیاید.

نتایج

به منظور بررسی رابطه وضعيت سلامت عمومی بیماران بستری و نیاز به خدمات روانشناختی، از روش همبستگی پیرسون استفاده شد که در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار و ضرایب همبستگی نیاز روانشناختی با GHQ و زیر مقیاس‌های آن

GHQ					
نیاز روانشناختی	افسردگی	عملکرد اجتماعی	اضطراب	جسمانی	نیازگان
0/51**	-0/28*	0/39**	0/24*	0/41**	نیاز روانشناختی
5/09	8/97	8/87	9/45	32/40	میانگین
5/71	3/98	4/19	4/37	10/67	انحراف معیار

*در سطح 0/01 **در سطح 0/05

نتایج رگرسیون خطی ساده نشان داد که بین نیاز روانشناختی و سلامت عمومی رابطه مثبت معنادار وجود دارد و سلامت عمومی ۱۷٪ تغییرات نیاز روانشناختی را تبیین می‌کند.

نتایج آزمون بومان-ویتنی به منظور بررسی این فرضیه که بین سلامت عمومی و نیاز به خدمات روانشناختی در زنان و مردان تفاوت معنادار وجود دارد، نشان داد که بین سلامت عمومی و نیاز به خدمات روانشناختی در زنان و مردان تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0/05$)، ($p = 2/24$) اما در مورد نیاز به خدمات روانشناختی بین زنان و مردان تفاوت معناداری وجود ندارد ($p > 0/05$)، ($p = 1/23$). علاوه بر این، در زیر مقیاس‌های اضطراب ($p < 0/05$), ($p = 2/04$), ($p < 0/05$), ($p = 2/16$), ($p < 0/05$) و افسردگی ($p = 2/04$) و افسردگی ($p < 0/05$) بین زنان و مردان تفاوت معنادار مشاهده می‌شود.

بحث

این پژوهش که به منظور بررسی رابطه بین سلامت عمومی و میزان نیاز به خدمات روانشناختی در بیماران بستری در بیمارستان‌های عمومی صورت گرفت، نشان داد پایین بودن سطح سلامت عمومی (شامل مولفه‌های مشکلات بدنی، اضطراب، عملکرد اجتماعی و افسردگی)، که به طور قطعی یکی از ویژگی‌های بیماران است، باعث می‌گردد احساس نیاز به خدمات روانشناختی در چنین افرادی بیشتر بروز پیدا کند. در همین راستا، تحقیق مارچسی و همکاران (2004) مشخص کرد بسیاری از بیماران نیازمند خدمات پزشکی، مبتلا به اختلالات اضطراب و افسردگی هستند.

بر اساس نتایج حاصل از این نمونه، سطح سلامت عمومی در زنان به شکل معناداری پایین تر از مردان و میزان اضطراب آنان به شکل معناداری بیش از مردان است. نتایج به دست آمده با بسیاری از تحقیقات داخلی و خارجی انجام شده همسو است (ترکمانی پور و پالاهنگ، ۱۳۷۷؛ تولایی و همکاران، ۱۳۸۴؛ احمدوند و همکاران، ۱۳۸۹). البته نتایج برخی از تحقیقات که مبنی بر عدم تفاوت معنادار بین زنان و مردان، در زمینه افسردگی، عملکرد اجتماعی و میزان احساس نیاز به خدمات روان‌شناسی بودند، با یافته‌های پژوهش حاضر همخوانی ندارد (صالحی و سراب، ۱۳۷۸).

با توجه به نتایج تحقیقات انجام شده می‌توان گفت، بعد روانی و بعد جسمانی انسان ارتباط تنگاتنگی با هم دارند و این امر سبب می‌شود مشکلات این دو نیز بر یکدیگر اثر بگذارد. در واقع بیمارانی که در بیمارستان بستری هستند در مواجهه با درمان مناسب، درمان بیماری جسمانی همراه با حمایت روانشناختی، شرایط بهتری را تجربه خواهند کرد.

تحقیق حاضر به دلیل نبود مجوز، تنها در یک بیمارستان انجام شد و با وجود آنکه بیمارستان این بیمارستان از مناطق مختلف شهر و حتی از نقاط مختلف کشور بودند، اما نمی‌توان در تعیین پذیر بودن نتایج آن به تمام بیماران بستری، کاملاً مطمئن بود، زیرا بیمارستان مذکور دولتی بوده و میزان مراجعه افسار پایین جامعه به آن بیشتر است. به دلیل عدم تمایل بعضی افراد برای پرکردن چنین پرسشنامه هایی (به علت ارتباط با مسائل شخصی شرکت کنندگان) امکان گزینش تصادفی آزمودنی‌ها نیز وجود نداشت و باید از شیوه دردسترس استفاده می‌شد که این امر نیز قدرت تعیین پذیری نتایج پژوهش را کاهش می‌دهد.

برای قابل اعتمادتر کردن نتایج، درجهٔ استفاده کاربردی از آنها، پیشنهاد می‌شود تحقیقات مشابهی به دفعات و با جوامع آماری بزرگتر و در مراکز مختلف انجام شود تا امکان مقایسه نتایج فراهم شود. همچنین می‌توان طی مداخله ای بالینی، در جریان دریافت درمان پزشکی، زیر نظر یک روانشناس، مجموعه ای از جلسات مشاوره ای برای بیماران بستری در بیمارستان برگزار کرد و نتایج آن را بررسی کرد.

منابع

- احمدوند، افшин؛ سپهر منش، زهره؛ قربیشی، فاطمه؛ عصازیان، فاطمه؛ موسوی، غلامعباس؛ ساعی، رضوان و اعتصام، فرناز. (1389). بررسی شیوه اختلالات روانی در جمعیت عمومی شهر کاشان در سال 87. *محلهٔ تخصصی ایدمیولوژی ایران*, 6, 24-16.
- ترکانی پور، روح انگیز و پالاهنگ، حسن. (1377). شیوه اختلالات روانی بیماران بخش داخلی مرکز آموزشی-درمانی کاشانی شهرکرد. *مجلهٔ دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد*, 2, 51-44.
- سمیعی فرد، مهسا و قدم خیر، میرزا (1390). بررسی میزان رنج عاطفی در بیماران مبتلا به سلطان (نازهه تشخیص داده شده) بر بیمارستان امید مشهد. *پایان نامه کارشناسی منتشر نشده، دانشگاه فردوسی مشهد*.
- ابراهیمی، امراهه ملوی، حسین موسوی، غفور؛ برنامنش، علیرضا؛ یعقوبی، محمد. (1386). ویژگی‌های روانسنجی، ساختار عاملی، نقطه برش بالینی، حساسیت و ویژگی پرسشنامه سلامت عمومی 28 سوالی در بیماران ایرانی مبتلا به اختلالات روانپزشکی. *تحقیقات علوم رفتاری*, 1, 5-12.
- گشتابسی، آریتا؛ وحدانی نیا، مریم السادات و همکاران. (1382). ارزیابی مردم شهر تهران از وضعیت سلامتی خود بر حسب جنسیت، تحصیلات و منطقه مسکونی (یک مطالعه جمعیتی). *فصلنامه پایش*, 3, 183-189.

Enright, Michael F. ,Resnick, Robert J. , Ludwigsen, Kris R. , DeLeon, Patrick H. (1993). Hospital practice: Psychology's call to action. Professional Psychology: Research and Practice, 24, 135-141.

Humbke, Kathy L., Brown, Debby L., Welder, Andrea N., Fillion, Denise T., Dobson, Keith S. & Arnett, John L. (2004). A Survey of Hospital Psychology in Canada. Canadian Psychology/Psychologie canadienne, 45, 31-41.

Marchesi,C., Brusamonti,E., Borghi,C., Giannini,A., Di Ruvo., R. Minneo,F., Quarantelli,C. & Maggini,C.(2004). Anxiety and depressive disorders in an emergency department ward of a general hospital: a control study. EmergencyMedicine, 21,175–179.

Robinson, John., D. & Baker, J. (2006). Psychological consultation and services in a general medical hospital. Professional Psychology: Research and Practice, 37, 264-267.